

Oponentský posudek rigorózní práce
Mgr. Daniela Dupláková

Ochrana životního prostředí v banskom práve

Předložená rigorózní práce je věnovaná problematice horního práva, respektive činností, které horní právo upravuje a které směřují k využití nerostného bohatství s důrazem na otázky ochrany životního prostředí. Autorka se pokusila na cca 130 stranách textu o komplexní uchopení zvoleného tématu. Na tomto místě bych rád vyzdvihl srovnávací aspekt práce. Autorka se primárně věnuje českému národnímu právu, ovšem u všech významných institutů se pokouší o porovnání české úpravy s právní úpravou ve Slovenské republice, popř. ve Francii.

Zvolené téma autorka podává rozdělené do 10 základních kapitol. V úvodní kapitole autorka vymezuje rozsah dotčené právní úpravy na mezinárodní, komunitární a národní úrovni. Postrádám zde systematické vymezení předmětu práce, neboť autorčin přístup je zde primárně formální, když poskytuje toliko přehled právních předpisů. Vedle toho není asi zcela vhodné uvádět v některých případech pouze seznamy těchto předpisů (podzákonné předpisy a SR). Mezi úvodní kapitoly lze zařadit i kapitolu věnovanou základním pojmům. Zde musím navázat na předchozí připomínku. I když lze všechny zde uvedené pojmy považovat za základní a jejich obsah autorka vymezuje správně, jedná se poněkud o „slovníkový“ přístup bez poukázání na hlubší souvislosti mezi těmito pojmy, byť kapitola (stejně jako v ostatních případech) obsahuje důležitá shrnutí.

Jádro práce tvoří kapitoly 4. až 7. které jsou postupně věnovány vyhledávání a průzkumu ložisek nerostů, podmínkám pro jejich dobývání a pravidlům upravujícím výkon hornické činnosti. Autorka zkoumá postavení a význam jednotlivých institutů, zejména procesních, jejich vzájemné vazby a všimá si především způsobu zajištění ochrany životního prostředí a ochrany vlastnických práv v jejich rámci. V posledně uvedeném směru pak dochází k některým dílčím závěrům a návrhům *de lege ferenda*, a to i na základě porovnání právních úprav ČR, SR a Francie. S ohledem na obhajobu předložené práce bych rád autorku požádal o vysvětlení několika bodů. V prvním případě reaguji na autorčino tvrzení na str. 59 práce, kdy hodnotí předběžný souhlas MŽP ke stanovení dobývacího prostoru za nadbytečný. V čem, podle jejího názoru, spočívá smysl předběžného souhlasu a nakolik jsou kritéria pro jeho udělení skutečně pokryta řízením o stanovení dobývacího prostoru samotného? Druhá otázka váže na několikrát zmíněnou nedostatečnou ochranu vlastníka dotčených nemovitostí. Jakým způsobem jsou řešeny otázky náhrady škody způsobené při geologickém průzkumu a při dobývání nerostů?

Autorka při snaze o skutečně komplexní postižení zvolené problematiky zahrнула do zbývajících kapitol práce (8. až 11.) několik dílčích témat, které se jádra práce dotýkají, popř. prolínají celou problematikou. Z nich za nejdůležitější považuji problematiku výkonu státní správy a vlastnictví. Kprvně uvedenému bodu a jeho zpracování v kapitole 9. mohu

konstatovat, že závěry, které autorka uvádí v dílčím shrnutí, vyplývají spíše z předcházejících kapitol než z dané kapitoly jako takové. Její pojetí je opět, tak jako v úvodních částech, spíše informativní a poskytující přehled o rozsahu působnosti a kompetencí jednotlivých správních úřadů. S ohledem na zpracování problematiky vlastnického práva uznávám, že takto souhrnné uchopení tématu přispívá svým způsobem k větší přehlednosti práce, ovšem na druhé straně se jednotlivé aspekty dotýkají časově odlišných fází celého procesu využívání nerostů. Oddělení vlastnictví k nerostům a pozemkům představuje východisko existující právní úpravy a systematicky by tedy mělo být pojednáno v úvodu práce.

I přes výše uvedené výhrady však považuji předloženou práci po obsahové stránce za odpovídající požadavkům kladeným na tento druh prací. Jelikož i z formálního hlediska práce splňuje předepsané náležitosti, **doporučuji ji** k ústní obhajobě.

Otázky k obhajobě:

Mimo otázek uvedených výše v textu se autorka k ústní obhajobě zaměří rovněž 1) na možnosti aplikace institutu posuzování vlivů na životní prostředí při povolování těžby a 2) na možnosti účasti veřejnosti v rámci jednotlivých povolenacích procesů.

V Praze dne 12. října 2009

JUDr. Michal Šobotka, Ph.D.

oponent r.p.